

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11263** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. В. Б., срещу Решение № 3779 от 13.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав, по нахд № 20221110200626 по описа за 2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния акт като постановен при неправилно приложение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС.

Ответникът по касационната жалба – началник група към СДВР – отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител и не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Тони Петрова, изразява становище за неоснователност на касационната жалбата.

Административен съд София-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна поради следните съображения:

С Наказателно постановление № 19-4332-029815/03.04.2020г. на началник група към СДВР, на касатора са наложени две административни наказания, както следва : - „глоба“ в размер на 300 лв., на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.150 от същия закон; - „глоба“ в размер на 10 лв., на основание чл.183, ал.1, т.1, пр. 3 от ЗДвП, за нарушение по чл.100, ал. 1, т. 2 от същия закон;

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление. За да постанови решението си, съдът се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице безспорно е нарушило разпоредбата от ЗДвП.

От фактическа страна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 06.12.2019г. около 10:48ч. в [населено място], касаторът управлявал бял бус - специален автомобил М. 207Д с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. След извършена полицейска проверка било установено, че касаторът не носи никакви документи в себе си, включително и свидетелство за регистрация на управлявания от него автомобил. Касаторът казал трите си имена и ЕГН и по тези данни полицейските служители извършили справка с дежурната част на ОПП – СДВР, от която констатирани, че СУМПС на Б. е било отнето поради липса на контролни точки. За така установеното бил съставен АУАН Серия GA № 66888 от 06.12.2019г., връчен на лицето, оформен по надлежния ред, въз основа на който било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП на формално основание и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Според нормата на чл.150 ЗДвП, в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл.152, ал.1, т.3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл.152, ал.1, т.4. Отсъствието на изискуемата по силата на правната норма правоспособност при управление на МПС, обуславя прилагането на санкционната норма на чл.177, ал.1, т.2, предл.1-во ЗДвП, а именно налагане на административно наказание „глоба“ в размер от 100 до 300 лева.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че жалбоподателят е осъществил вмененото му административно нарушение, тъй като на посочената дата и час в [населено място] е управлявал МПС без да е правоспособен водач, като фактът на извършеното административно нарушение се установява безспорно от събраните писмени и гласни доказателства пред въззивната инстанция. В случая глобата е наложена в максималния предвиден размер като това наказание, както правилно е отбелязал решаващият съд, е съответно на извършеното нарушение предвид обстоятелството, че не е първо от този вид за водача.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по този

закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Това нормативно установено положение има за последица разместването на доказателствената тежест в процеса, при което нарушителят е този, който по пътя на пълно и главно доказване следва да опровергае съдържащите се в АУАН констатации, свързани с нарушението. Имайки предвид факта, че касаторът не е ангажирал доказателства, доказващи противното, настоящата инстанция счита, че установената в АУАН фактическа обстановка и възпроизведена в НП е доказана.

Решението е правилно и по отношение на второто нарушение.

Съгласно нормата на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. В случая при извършената проверка такова не е представено на служителите на ОПП СДВР. Касаторът не опровергава тази констатация с надлежни доказателства, поради което правилно за така осъщественото нарушение е приложена санкционната разпоредба на чл.183, ал.1, т.1, предл.3-то ЗДвП и е наложена глоба в размер на 10 лева.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че оспореното въззивно решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за неговата отмяна, поради което като валидно, правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3779 от 13.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав, по нахд № 20221110200626 по описа за 2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: